

λουθεῖ εὐπειθῶς ὡς σκιά, θυσιάζει δὲ καὶ τὸν ὀλίγον αὐτὸν κοιβρὸν τῆς ἀναγκαίας ἀναπαύσεώς του. Τότε ἐπικρατεῖ καὶ κυριεύει κατ' ἐξοχὴν ἡ αἴλος οὐσία, ὅθεν ἄγει καὶ φέρει κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν ὕλην, ἀλλ' ἐντὸς ὕλικῶν ἀντικειμένων, ἐπὶ περιωρισμένου τόπου καὶ εἰς προσδιωρισμένον χρόνον. Οὕτω τρόπον τινα καὶ ἡ χρυστάλις πέτεται εἰς τὸν ἀέρα ἐξερχομένη ἐκ τοῦ βόμβυκος.

Θεωροῦντες ὡς πάθη τοῦ νευρικοῦ συστήματος τὴν τε κατάληψιν καὶ τὴν ὑποθασίαν ἐνομιζόμεν μέχρι τινὸς ὅτι ἦσαν συμβεβηκότα μόνον αὐτόματα, οὐδ' ἐφανταζόμεθα ποτε ὅτι παράγονται καὶ κατὰ προαίρεσιν, ἢ ὅτι καὶ ἐξωτερικὴ τις δύναμις ἀρκεῖ νὰ τὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον! Ἀλλὰ τοιοῦτον θαῦμα ἀποδίδεται εἰς τὸν μαγνητισμὸν, εἰς τὴν κίνησιν δηλ. τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου βευστοῦ (αἰθέρου κατὰ τοὺς ἀρχαίους) τοῦ συνδέοντος δικὴν γενικῆς ψυχῆς πάντα τὰ σώματα· διότι συμφορούμενον διὰ τῶν προσψάσεων ἄλλου ἀνθρώπου παραλύει τὸ ὄργανον τῆς ψυχῆς τὸν ἐγκέφαλον, καθὼς ἡ πληθώρα τοῦ αἵματος ἐπὶ τῆς ἀποπληξίας, ὥστε εἰς βαθὺν θυθιζόμενος ὑπνον κοιμᾶται ὡς ὑπὸ μανδραγόραν ὁ πάσχων, ἀλλὰ δὲν παύει γινόμενος μέσον διακοινώσεως πάντων τῶν αἰσθημάτων τῆς ψυχῆς.

Τοῦτο πληροφορεῖται καὶ ὁ δυσπιστῶν εἰς τὴν τοιαύτην ιδιότητα. Ὁ Chardel ἀναφέρει πολλὰ παραδείγματα (1) ἀλλ' ἡμεῖς προτιμῶμεν νὰ λάβωμεν τὸ ἀκόλουθον.

Εὐφ (λέγει) ὁ K. Z. παρευρίσκειτο εἰς συναναστροφῆν, ὅπου ἐγένετο λόγος περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ μαγνητισμοῦ, ἐνεφανίσθη ἡ ὑπηρετρία τῆς οἰκίας δεινολογουμένη ὅτι ἐπάσχειν ἐκ πολλοῦ. — Θέλεις λοιπὸν νὰ σέ μαγνητίσω διὰ νὰ ἰατρευθῆς, εἶπεν ὁ πυρῶνιστῆς φίλος μου — Δέχομαι, ἀπεκρίθη ἡ νεά, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἴδω καλόν.

Τότε ὁ K. Z. ἀκολουθῶν τὴν μέθοδον τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐν Παρισίοις ἰατρικῆς σχολῆς Ροστὰν κατώρῃσσε νὰ μαγνητίσῃ τὴν θεράπειαν, ὥστε καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα μαγνητίζοντες εἶδομεν ἕτι αὐτὴ μὲν ἦτο ὑπνοδερκεστατή, ἀλήθειον δὲ καὶ τὰ πλείεστα τῶν περὶ μαγνητισμοῦ θρυλλομένων.

Πολλάκις ἐπισωρεύσαμεν τὸ μαγνητικὸν βευστόν ἐπὶ δίκουο ὑελίνου κειμένου ἐπάνω τοῦ στομάχου, ἀλλ' εἰς τοιαύτην ποσότητα, ὥστε ἡ μαγνητιζομένη ἐλεγεν ὅτι ἤθθάνετο φλόγα ἔτοιμον νὰ τὴν κατακαύσῃ· ἔχρυστα δὲ διὰ ῥινομάκτρον τινὸς κεκλισμένα τὰ ὄμματα ἐπαίξει τὰ χαρτία ὡς οἱ ἄλλοι· προσέτι διέγραψε τὸν χαρακτῆρά μου, ἅμα ἐπλησίαζον, καθὼς καὶ τὰ ἐνδύματα καὶ τὰς χειρονομίας μου, ἐμάντευε δὲ καὶ τοὺς διαλογισμοὺς αὐτοῦ τοῦ μαγνητιστοῦ τῆς.

Ἄλλοτε διηγείτο τί ἐπραττον μόνος εἰς τὰ ἄκρα εὐρυχώρου κήπου καὶ ἐν μέσῳ τοῦ σκότους τῆς νυκτός· ἐνίοτε δὲ ὠδήγει ἡμᾶς ἀδιστακτικῶς εἰς πάντα τὰ δωμάτια τῆς οἰκίας.

(1) Essai de Psychologie physiologique.

Ἐπειδὴ ἡ νεάνις ἤγαπα περιπαθῶς τὴν μουσικὴν, δασάκις ἤκουε κρουόμενον τὸ κλειδοκύμβαλον ἐξέλασχεύετο καὶ ἐνθουσία, ἢ ἐκκυθῶπαζε κατὰ τοῦ ἤχου τὴν παιδρότητα, ἢ τὴν βαρῦτητα καὶ τὸ σύντονον. Ὅθεν κατεπιθετο δι' αὐτῆς νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν περιέργειαν ἡμῶν, δεικνύουσα, ἂν ἠθέλομεν, καὶ τὸ μελανόν, ἢ λευκὸν χρῶμα τῶν φωνητηρίων, ἐπὶ τῶν ὁποιῶν ἐτίθετο ἡμῶν ὁ δάκτυλος· ἀλλ' ἤκουεν, ἢ ἔπαυε νὰ ἀκούῃ τοὺς ἤχους κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ μαγνητιστοῦ, ὅστις ἐδύνατο καὶ μακρῶθεν νὰ τὴν ἀποκομίσῃ, καθὼς καὶ νὰ τὴν ἐξυπνίσῃ διὰ μόνης τῆς βουλῆσεως.

Ἐσπεράν τινὰ τὴν παρεκαλέσαμεν νὰ ὑπάγῃ μετ' ἡμῶν διανοητικῶς, εἴτε κατὰ φαντασίαν εἰς τὸ θέατρον ὅθεν δεχθεῖσα τὴν πρότασιν ὑπήγε τῶνόντι, ἂν καὶ ἐδέποτε ἐπάτησε τὸν πόδα εἰς αὐτό. Ἀκολούθως δὲ διηγῆθη εἰς ἡμᾶς πῶς ἐκάθητο οἱ θεαταί, διέγραψε τὴν λαμπρὰν λυχνίαν, τὴν ὀρχήστραν, καὶ τὰ θεωρεῖα, τὰ ὁποῖα ὠνόμαζε μικρὰ σπηλαία, προστιθεῖσα ὅτι ἐμπροσθέντα πᾶντος τοῦ πλήθους ἐκείνου ἐκρέματο μέγα παραπέτασμα ἐρυθρόν. — Ἀλλὰ τί γίνεται ὅπως αὐτὸς τὴν ἠρώτησαμεν. — Τότε, σκεφθεῖσα ἐπ' ὀλίγον, ἐφνιδίως ἀνέκραξεν ὀλη περιχαρῆς· αἶρεται τὸ παραπέτασμα, αἶρεται τὸ παραπέτασμα, — Ἀλλὰ τί γίνεται πάλιν εἶπαμεν, εἰς τὸ θέατρον. — Βλέπω τοσαῦτα ἐκδρα, ἀπεκρίθη ὡς ἂν ἦτο πυκνότερος δρυμῶν, ἢ κίονων. — Ὑπάρχει τις ἀνθρώπος ἐντὸς αὐτοῦ; — Ναί, ἡμεῖς ἀνθρώπος τις ὑφὸ τὰς χεῖρας. — Πῶς φαίνεται ἐντὸς μένος; — Ὡς βοσκός.

Εὐθὺς ἐξυπνίσσαμεν τὴν ὑπολάλον, ἐγὼ δὲ μετὰ τὴν λεπτὰ πορευθεὶς εἰς τὸ θέατρον ἴδον παριστανόντων τὸ δρᾶμα le Rossignol, ἔτυχον δὲ εἰς τὴν ἡλὴν τῆς τρίτης σκηνῆς.

Πολλάκις ἄλλοτε διηγῆθη εἰς ἡμᾶς τὰ παριστανόμενα εἰς ἄλλα θεάτρα des Variétés κτλ. καὶ πᾶσι κάθητο οἱ ἀνθρώποι, ὅσους ἐγνώριζε.

Ματαιῶς ἐδοκιμάζομεν νὰ κεντήσωμεν διὰ βελόνην ἢ νὰ γαργαλίσωμεν ὀπωσοῦν τὴν κατακώχμιον ἐκ οὐδὲν ἐκ τῶν τοιούτων ἠθθάνετο, καθὼς εὖτε τὴν ὀπλοῦ τοῦ καιομένου πτεροῦ, ἢ τὴν τοῦ σιλφίου καὶ ἀνὰ τῶν ἄλλας δρυμνιτάτας, ἀφυπνιζομένη δὲ λησμονεῖται ἐντελῶς τὰ πάντα.

Ἄπασαι αἱ τοιαῦται δοκιμασίαι ἐγένοντο παρὸν τοῦ συνήθους ἰατροῦ τῆς οἰκίας· διὰ τοῦτο ἐρωτήθη πολλάκις παρ' αὐτοῦ, τί φάρμακον ἐνδείκνυται εἰς νόσον τῆς, ἀπεκρίθη, ἀπόβρασμα σπόρων καννάβου· αὐτοῦ τῷ ὄντι ἀπληγάγη τῶν ἐλμίνθων, τὰς ὁποῖας ἡ δυστυχῆς ἔφερεν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς, ἐβλεπε δὲ λευκὸν σφαίρωμα, ἢ λευκὴν τολύπην.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ . . . ἰατρεῦθη ὀλοῦτο εὐγνωμονοῦσα πρὸς τὸν φίλον μου, ὅστις παλῶν ἡμῶν ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς ἐπεχείρησε νὰ τὴν μαγνητίσῃ.

Ἐκτὸς τούτων ἐνθαρρυνόμενος ἐμαγνητίσθη καὶ ἐγὼ συγγενῆ μου γυναῖκα ἐπιθυμοῦσαν νὰ ῥινομάκτρον διαφραεῖσα ῥίξῃ ὀδόντος αὐτῆς· ἀλλὰ τετρακίς ἐπὶ νυκτὸν ἐπὶ τῆς προσψάσεως ἀπέτυχον. Διὸ ἀπέστησε καὶ αὐτὴ νὰ ἀποσπασθῇ τὸ ὀδόντιόν τῆς· ἀλλ' ἐπεισε πολὺ ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐγχειρήσεως, καὶ παρὰ τὸ ἐνθέντος ὄλου τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐπάσχε